

Contraste mari în cartea Apocalipsa (3)

O triunitate a răului și a Împăratului împăraților

John Thomas Mawson

© SoundWords, Online începând de la: 26.09.2018, Actualizat: 26.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Cartea Apocalipsa

Sunt multe dovezi în Scriptură care arată că una din armele principale, pe care satan le folosește în lupta lui împotriva lui Dumnezeu, este imitația. Iane și lambre, care erau slujitorii lui în Egipt, s-au împotrivit lui Moise, prin aceea că ei au imitat minunile făcute de Moise, până în momentul când Moise a făcut țânțari din țărâna pământului – viață din moarte. Prin aceasta ei și stăpânul lor au fost făcuți de rușine, și ei au trebuit să recunoască că era degetul lui Dumnezeu (Exodul 8; 2 Timotei 3). Acum satan se transformă într-un înger de lumină și slujitorii lui apar ca slujitori ai dreptății (2 Corinteni 11) și pe această cale el se pare că câștigă cele mai mari victorii. De aceea zilele noastre sunt deosebit de periculoase pentru toți care vor să trăiască potrivit voinței lui Dumnezeu, căci se păstrează forma evlaviei, și slujitorii lui se laudă cu ea, în timp ce este tăgăduită puterea ei (2 Timotei 3). Nimic nu ar putea să acționeze mai mortal asupra conștiinței decât aceasta.

Însă obrăznicia lui satan în privința aceasta nu a atins încă punctul culminant și în eforturile lui hotărâte de a reține pe nedrept pământul Împăratului de drept, el întâmpină pe oameni în contrast cu Triunitatea divină cu o triunitate a răului. Și el va avea un succes așa de mare prin aceasta, că va atrage de partea lui creștinătatea decăzută și pe împărații întregului pământ, ca să facă război împotriva Mielului (Apocalipsa 17). Aceasta ar putea părea ceva deosebit, însă noi nu trebuie să fim surprinși prin aceasta, căci el a unit deja odată cu succes căpeteniile lumii acesteia ca să răstignească pe Domnul slavei, atunci când Domnul slavei a venit plin de har în lumea aceasta spre binecuvântarea oamenilor. Dacă satan a fost în stare să facă aceasta, pentru el nu va fi nici o greutate să-i unească împotriva Domnului, când El va veni să judece cu dreptate. Deoarece ulterior venirii Domnului oamenii „n-au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună, pentru ca toți cei care nu au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie judecați” (2 Tesaloniceni 2). Dumnezeu este păzitorul tuturor oamenilor, dar dacă ei nu-L vor pe El și îndurarea Sa, ci luptă împotriva Lui, atunci pentru ei nu există altceva decât înșelăciunile diavolului și condamnarea, ca judecată dreaptă a lui Dumnezeu.

În capitolul anterior al acestei serii de articole am aflat că satan a fost aruncat din cer (Apocalipsa 12). Acest eveniment îi arată că timpul lui s-a scurtat și el va face eforturi deosebit de mari să unească pe locuitorii pământului ca să fie împotriva Seminței femeii – Împăratul de drept al pământului, pe care el îl urăște. El va găsi doi oameni, destul de ambițioși și îndrăzneți, ca să asculte de propunerile lui și să îndeplinească planurile lui. Aceștia sunt denumiți fiare în Apocalipsa 13, deoarece ei au caracter animalic, așa cum este în cazul oamenilor care se îndepărtează conștient total de Dumnezeu. Spațiul care ne stă la dispoziție nu ne permite să încercăm să prezentăm toate detaliile care îi unesc pe acești doi oameni cu fiarele, însă este clar că primul din cei doi – denumit fiara – va fi un comandant și politician excelent, prin a cărui putere se va restaura vechiul Imperiu Roman, în timpul căruia Isus a fost răstignit. Pentru scurt timp aceasta va fi o putere mondială care va uimi, care pe de o parte va uni în sine toate acele însușiri care au fost remarcabile la cele trei imperii mondiale anterioare, iar pe de altă parte se va deosebi totuși de ele (Daniel 7). Dar puterea sa sau a fiarei va fi mai mult decât omenească, ea va fi satanică, căci noi citim:

Apocalipsa 13.2: Balaurul i-a dat (fiarei) puterea lui, scaunul de domnie și o mare

autoritate.

Ea va exercita această putere peste orice seminție și limbă și popor (Apocalipsa 13.7), și ei toți vor crede ce își revendică ea. Omul va fi provocat să hulească pe Dumnezeu și ea își va revendica un loc în gândurile și sufletele oamenilor, loc care aparține lui Dumnezeu, și ei vor adora fiara.

Fiara a doua (Apocalipsa 13.11-18) va fi mai vicleană decât prima. Prima orbește pe oameni prin puterea și autoritatea ei, cea de-a doua îi înșală prin viclenia ei (Apocalipsa 13.14). Ea se va înfățișa ca un miel – o imitare a lui Hristos -, dar când își va deschide gura se va vedea adevăratul ei caracter, căci va vorbi ca un balaur; ea va fi portavoce a lui satan. Ce contrast față de tot ce era Hristos, care a vorbit cuvintele Tatălui și în toate era ceea ce El Însuși spunea. Ca antihrist fiara se va adresa mai întâi iudeilor și aceștia îl vor primi. Deoarece ei au lepădat pe Hristos, care a venit în Numele Tatălui, vor aclama pe acest înșelător, care vine în numele lui propriu (Ioan 5.43). El este numit și prorocul mincinos, aceasta este denumirea lui deosebită în cartea Apocalipsa (Apocalipsa 16.13; 19.20; 20.10), și ca atare va înșela creștinătatea decăzută precum și lumea întreagă prin semne mari. El însuși se va prezenta ca un proroc al Vechiului Testament, prin aceea că va face să cadă foc din cer, și ca mai mare decât vreunul din apostolii nou-testamentali, prin aceea că el va da viață și voce chipului fiarei și va constrânge pe toți oamenii să se închine chipului fiarei – dacă nu vor să moară. Reședința lui va fi în Ierusalim, în timp ce scaunul de domnie al fiarei va fi în Roma și stăpânitorii poporului iudeu vor încheia un legământ cu prorocul mincinos (Isaia 28.14,15).

Însă un om, care a respins orice teamă de Dumnezeu, nu va respecta legământul cu oamenii, și în înțelegere cu fiara va rupe legământul și va asupra îngrozitor poporul (Daniel 9.26,27). Se pare că acesta va fi un iudeu, căci iudeii nu ar fi înclinați să-l primească, dacă nu ar fi iudeu, și faptul că despre el se spune: „Nu va ține seama nici de Dumnezeu părinților săi”, confirmă aceasta. El se va înălța mai presus de toți dumnezeii, aceasta înseamnă, el nu va tolera nici o religie în țară, al cărei punct central nu este el. De asemenea el va înlătura toate rânduielile rânduite de Dumnezeu, căci el nu va ține seama de „dorința femeilor”, ceea ce desigur este căsnicia și viața de familie. Următoarele două lucruri, care fac viața suportabilă și care sunt binecuvântările spirituale și naturale cele mai mari, vor fi subiectul urii lui deosebite: recunoașterea lui Dumnezeu și a vieții de familie.

Acești doi oameni echipați de diavolul sunt aduși împreună în 2 Tesaloniceni 2, și ei sunt permanent împreună în cartea Apocalipsa, cu excepția capitolului 17, unde fiara este căpetenia lumii romane. Fiara este „omul păcatului”, „fiul pierzării”, și prorocul mincinos este „omul fărădelegii”. Împreună cu satan, care îi umple cu putere pentru a acționa, ei vor fi triunitatea răutății.

Conflictul îngrozitor între această alianță rea și puterea Mielului va avea loc la Armagedon. Împărații pământului și împreună cu ei lumea întreagă se vor strânge prin minciunile care vor ieși din gura lor (Apocalipsa 16.13). Aceste minciuni sunt comparate cu broaștele – ființe ale noroiului, care orăcăie în întuneric. Sunt duhurile diavolului, care strâng pe împărații pământului la bătălia din marea zi a lui Dumnezeu, a Celui Atotputernic. Știm foarte bine, care va fi minciuna care va ieși din gura diavolului. Ea va exercita aceeași putere ca și aceea care

a ieșit la început din gura lui: „Veți muri? ... Veți fi ca Dumnezeu! ... Nu vă temeți de judecata lui Dumnezeu, urmați-mă, și eu vă voi înălța!”

Aceasta era vechea lui minciună. Adam a crezut-o, și oamenii, orbiți de diavolul, o mai cred și astăzi; dar în această zi, care va veni, ei o vor crede cu mare entuziasm și îl vor urma în lupta sa împotriva lui Dumnezeu. Fiara și prorocul mincinos vor completa această minciună. Din gura lor vor ieși minciuni lăudăroase și hulitoare despre mărimea omului și independența lui de Dumnezeu, așa că tot ce el are nevoie va fi numai „voința după putere”. Nu numai să înlăture pe Dumnezeu de pe pământ, ci și din cerul Său; și dacă omul trebuie să se închine, atunci el se va închina omului, căci omul, așa cum el a văzut în fiară, este mai mare decât Dumnezeu. El va fi atunci rezultatul concret al neamului lui în răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu. „Împărații pământului se răscoală și domnitorii lor se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său: »Să rupem legăturile lor și să aruncăm departe de noi funiile lor!« Cel care locuiește în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei.” (Psalmul 2)

Apocalipsa 17.13-14: Toți (împărații) au același gând și dau fiarei atât puterea, cât și autoritatea lor. Ei se vor război cu Mielul, dar Mielul îi va birui, pentru că El este Domn al domnilor și Împărat al împăraților. Și cei chemați, aleși și credincioși, care sunt cu El, de asemenea îi vor birui.

Lupta este descrisă în Apocalipsa 19, însă înainte este prezentat Acela care va veni din cer ca să judece cu dreptate și să facă război cu această mulțime batjocoritoare de Dumnezeu și conștient înșelată. Ce contrast este El față de aceste căpetenii rele ale oamenilor și față de satan, sub conducerea căruia ei stau. Ne este dată o descriere împătrită a Lui:

- El este numit „credincios și adevărat”.
- „El poartă un Nume scris, pe care nu-L cunoaște nimeni, decât numai El Însuși.”
- „Numele Lui este „Cuvântul lui Dumnezeu”.
- El este „Împărat al împăraților și Domn al domnilor”.

Toate aceste titluri mari și glorioase Îi aparțin Lui după planul lui Dumnezeu, și nici o putere nu l le poate contesta. Ele Îi aparțineau cu mult timp înainte ca El să vină în lume, cu toate că ele nu au fost recunoscute de oameni.

El era Cel adevărat și Cel credincios tot timpul vieții Sale pe pământ, din veșnicie în veșnicie. El avea un Nume, pe care nici un om nu-L cunoștea, ci numai El. Nici ucenicii Lui nu L-au înțeles. Ei L-au văzut în aparenta Lui slăbiciune omenească, atunci când dormea în partea dinapoi a corabiei cu capul pe o pernă, în timp ce furtuna îi clătina, și când ei L-au văzut sculându-Se în urma strigătului lor de deznădejde și El în maiestatea puterii Sale divine a schimbat furtuna în liniște, au fost plini de frică și au zis: „Cine este Acesta de Îl ascultă chiar și vântul și marea?” Ei nu L-au cunoscut în ființa Lui divină și veșnică de nepătruns, ca Fiu al Triunității divine și totuși un Om care locuia între ei plin de har. Numai Tatăl putea cunoaște Numele binecuvântat al Fiului.

El este Cuvântul lui Dumnezeu, deplina revelare a ceea ce este Dumnezeu. El a venit în lumea aceasta acum aproape două mii de ani, ca să dezvăluie oamenilor dragostea lui Dumnezeu și

să arate compasiunea nesfârșită a inimii Sale față de suferințele lor și păcatele lor. El a făcut aceasta pe deplin și cu binecuvântare desăvârșită, și El va reveni ca să arate de asemenea pe deplin ce sunt judecățile drepte ale lui Dumnezeu și care este înverșunarea mâniei Sale împotriva păcatului.

El este și Împărat al împăraților și Domn al domnilor. Magii din răsărit au recunoscut aceasta, când au venit din depărtare și au întrebat de Împăratul iudeilor. Ei au recunoscut și alte drepturi ale Sale, ceea ce în cele din urmă toate națiunile constrânse vor face la fel; și așa cum El însuși ca prizonier înaintea lui Caiafa a zis: „De acum încolo veți vedea pe Fiul Omului stând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.” (Matei 26.64)

Apocalipsa 19.17-21: Apoi am văzut un înger care stătea în soare. El a strigat cu glas tare și a zis tuturor păsărilor care zburau prin mijlocul cerului: „Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu, ca să mâncați carnea împăraților, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor și a celor care stau pe ei și carnea a tot felul de oameni, liberi și robi, mici și mari!” Și am văzut fiara și pe împărații pământului și armatele lor adunate ca să facă război cu Cel ce ședea călare pe cal și cu armata Lui. Și fiara a fost prinsă; și împreună cu ea era prorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semne cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei și se închinaseră icoanei ei. Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.

Așa va fi prezentat într-o vorbire solemnă și clară rezultatul deplin maturizat al minciunii șarpelui vechi din Eden. Vedem că oamenii care cred această minciună, sunt îngâmfați de mândrie și urmează pe diavol în răzvrătirea lui împotriva lui Dumnezeu ca înșelați ai lui de bună voie. Această fărădelege este deja la lucru, și numai adevărul îi va păzi pe oameni de ea. Adevărul nu îngâmfă pe oameni, el smerește pe acela care îl primește, îl conduce la mărturisirea că el este un păcătos, și îi prezintă îndurarea lui Dumnezeu ca sprijin. Hristos va fi dreptatea tuturor celor care fac aceasta, și ei vor fi oștirea cerului, care urmează pe Domnul lor când El înaintează spre victorie, pe cai albi, îmbrăcați în haine albe de in curat. Aceștia sunt aceia care cred în Miel, Îl iubesc și Îl adoră, căci El este: Împăratul împăraților și Domnul domnilor.

Tradus de la: [Große Gegensätze in der Offenbarung \(3\)](#)

Titlul original: „Great Contrasts in the Revelation. No. 3: A Trinity of Evil, and the King of Kings“
tradus din *Scripture Truth*, vol. 24, pag. 121–124

Traducere: Ion Simionescu